

Jogurt roku

Jogurty jsou oblíbenou celosvětovou mléčnou pochoutkou, kterou jsme se naučili znát již v našem dětství a která neúčinněji pomáhá pěstovat potřebnou mikrofloru v lidském trávicím traktu. Každý jogurt vzniká po dobu zhruba 4 až 8 hodin, kdy v mléce rostou bakterie (nejčastěji *Streptococcus salivarius* či *Lactobacillus bulgaricus*) a mění cukr na kyselinu mléčnou (tomuto procesu se srozumitelněji říká kysání). Jogurt je i přes prvotní zdání nejrozšířenější funkční potravinou (neboli potravinou s přidanou hodnotou pro konzumentovo zdraví) na světě.

Historie tohoto jedinečného produktu sahá sice až do dob dávných, ve velkém a skutečně vážně se začal vyrábět až na začátku 20. století, jedná se tedy v geologické časové posloupnosti stále o horkou novinku. Původní výrobní recept spočíval v kysání materiálu přímo ve sklenicích, v nichž jogurt putoval ke konzumentům, brzy se ovšem přesunul tento proces do velkých nádrží a kádí, tak trochu po vzoru alkoholických nástrojů. Co by ctěného čtenáře jistě mohlo zajímat je také skutečnost, že tolik oblíbené ovocné jogurty jsou kupodivu až dílem roku 1933 a co více – jejich rodištěm je Radlická mlékárna na pražském Smíchově. Dokonce ale ani nejednalo o cílené ochucení, ale pouze o ochranné opatření, kdy tenká vrstva marmelády z jahod chránila jogurt před vznikem plísní. Kam až se tato ochrana vyvinula za posledních 100 let je snad netřeba rozepisovat.

Dnešní srovnávací test přináší kritické zhodnocení 18ti produktů, nejčastěji zastupovaných v prodejkách na českém jogurtovém trhu. K podpoření serióznosti testu jsme sezvali nejpovolanější jazyky z celé redakce a tak se k velkému boji o jogurtový trůn dostavili David Nývlt, Jiří Petrák a Daniel Březina.

Jako referenční vzorek, k jehož chuti budou vztaženy všechny následující výhrady, pochvaly i závěry posloužil starý dobrý bílý „Choceňský smetanový jogurt max“. Velké balení jogurtu splňuje kritéria na čistotu chuti a velmi dobrý poměr mezi cenou a „výkonem“. Navíc – jogurtu je prostě hodně a tak jako v každém jiném oboru i zde, v nezávislé mléčné žurnalistice, jde hlavně o to koupit co nejvíc za co nejméně.

Protože samotný průběh celého testu je notářsky zaznamenám na audiofilní nahrávce, přiložené ke stažení na konci tohoto textu, dovolíme si popsat dojmy z jednotlivých účastníků takzvaně od konce na začátek. Nejprve si řekněme, jaké produkty se tohoto testu účastnily – značky Hollandia, Albert quality, Albert bio, müller, Euroshopper, Danone, Zott, Choceňské jogurty, Olma a Agro-la. Počet testovaných produktů od jedné značky byl omezen pouze reálnou možností nakoupit je – odebrali jsme veškerý dostupný sortiment v pražském supermarketu Albert na Vinohradské ulici.

Jak jsme hodnotili? Hlavním nástrojem se stala standardizovaná kovová lžička čajové velikosti, chuťové pohárky byly průběžně proplachovány bio mlékem OLMA velmi dobré kvality. A co jsme konkrétně hodnotili? Samotnou „jogurtovitost“, tedy podobu s čistým referenčním jogurtem – ať už po stránce hmoty samé, chuti i tažnosti, pružnosti, kapavosti, roztékavosti, houpavosti tak i smradlavosti, respektive bohatosti vůně. U ovocných jogurtů pak přišla na řadu také doplňková složka, stejně jako u jogurtů vybavených voodoo příslušenstvím jako jsou čokoládové kuličky, kolečka či kousíčky. U těchto aditiv byla hodnocena hustota, reálnost, důvěryhodnost, textura a další detaily. Nejhodnotnější pak byly plně audiofilní vlastnosti jako spojitost, jemnost, detailnost a nuance v podání, uspokojivost porovnaná vůči ceně a vůbec celkový pocit. Naopak jako záporné se jevíly vlastnosti typu údernost, tvrdost či naopak rozbředlost a také přílišná naléhavost a intenzita jogurtového prožitku, protože dobrého prostě pomálu. Nyní tedy přejdeme k high fidelity mezi v ČR prodávanými kelímky s bílým pokladem.

JP: testoval jsem jako jediný bez proplachu mezi vzorky, období laktace mi už dávno skončilo. Když mi bylo chuťově nejhůř, nailil jsem si (na lžičku) referenčního Choceňského bílého.

Na místě 18. se usadila neochvějně Hollandia – Gazdovský jogurt „čokoláda“. Lžice v tomto jogurtu sice relativně drží i bez podpory, ale hustota je vykoupena množstvím vzduchu, který hmotu nadýchává. Kelímek má hezky znělé tělo, dobře se též otevírá. Nicméně chuť je nijaká, až nechutná, kousky čokolády nejsou ničím víc než nahnědlými kousky tuku. Po právu uzavírá pole.

JP: opravdu nechutný kandidát. Když jsem po týdnu v jednom z obchodů viděl regály nacpané tímto bílým kličem, stále ještě mi to dokázalo pohnout bránici.

17. místo obsadil na nic si nehrající jogurt Albert quality – „Smetanový jogurt nugát“. Dvě neatraktivní hromádky na obalu jsou přesně tím, co v jogurtu naleznete a alespoň si na nic nehraje. Levně

provedení, poněkud tupá rezonance kelímku na poklep a otevírání na hranici použitelnosti. Chuť se dobře hodnotit nedá, neb ji výrobce nepřibalil.

JP: řidké to bylo jako bláto, mělo to barvu jako bláto, chutnalo to jako bláto – bylo to bláto. Přestože na obalu ty hromádky jako bláto nevyypadaly. Ale kupodivu dojem byl celkově lepší než zanechal ten předchozí Gazdovský pokus.

16. se umístil pokus o bio jogurt pod hlavičkou Albert Bio – „Bio jogurt bílý“. Ze nemalý peníz nabízí kyselou (tedy „rádoby-bio“) hmotu s masivním obsahem vody, nicméně vzbuzující skutečně pocit, že jogurt obsahuje cosi živého. Hutnost je tak malá, že lžička v něm skutečně nepostojí. Kelímek také značně rezonuje a zvuk je velmi kelímkovitý až nakřáplý.

JP: zelenobílý vkusný obal, který ladil, bohužel ne s obsahem, který byl sice bílý, ale úporně kyselý. Živou kulturu jsem si před ochutnáním radši poslechl, ale (naštěstí) jsem nic neslyšel...

15. místo je tím, kde totální low-end pozvolna přechází do entry-levelu, ovšem poměr ceny a výkonu na tomto místě stále ještě není dostatečný a uspokojivý. Opět tu nacházíme výrobek Hollandie, tentokrát Gazdovský jogurt „čučoriedka“. Je-li toto slovo odvozeno od slova „čučet“, pak jogurt plní svůj úkol nadevše dobře – barva je sice relativně sytá, konzistence je ale nevábná, až hrudkovitá, pásma bílé (tedy modré) hmoty značně nespojitá a důraz je kladen na umělou chuť jakýsi sušených zbytků borůvek. Ozvěny kelímku jsou značně umělé, neatraktivní na poslech.

JP: spíš bych řekl, že je to od slova "čučo" nebo ještě lépe "riedka", obojí celkem vystihuje situaci. Tento jogurt od Hollandie nám prošel ústy jako první, zde jsem se poprvé této značky lekl, zde jsem zažil první zklamání testu.

Na 14. místě leží jedno z největších překvapení, jistě však největší rozčarování. Tak jak dobrou má reklamu, tak jaká očekávání vzbuzuje, tak müller MIX „choco balls“ opravdu nechutná. Bonus má za vynikající obal, výborný a pevný hliník na povrchu a také za dvě oddělené nádoby, obsahující samotný základ a aditivum – jogurtové DIY první třídy. Jenže... Konzistence je nevalná, vůně slušná, ale již od pohledu je tu umělost. Ochutnání odhaluje prázdnotu a nepřírozenost chutí, rozhodně nelákající ničím k další lžičce. Kuličky samy o sobě jsou druhořadou vycpávkou, byť na jejich skus je třeba vynaložit přesně ideální a potěšující množství energie. Jinak si müller zaslouží čestné vyřazení z rodiny jogurtů pro pouze velmi latentní jogurtovitost.

JP: já tu chuť prostě miluju... Při srovnání s konkurenty už méně. Jogurtová hmota samotná má celkem (kyselejší) chuť jakoby jogurtu, ale je řídká konzistencí i chutí a rádoby čokoládové kuličky v této verzi to vše zcela zabijí. Z vlastní přípravy na test vím, že marmeládové verze jsou mnohem jedlejší, i tak je obsah nahrazován výbavou a reklamou. Bohužel.

Třináctý je (skoro nečekaně) výrobek Euroshopper s prostým označením „Jahoda“. Již od pohledu levný, alespoň nic nepředstírá a dává svému majiteli pocit adekvátně investovaných peněz. Absolutní základ světa jogurtů. Zvuk poklepu na kalíšek odhaluje přesně to, co by klient v dané cenové úrovni očekával, duto a poněkud plastikovito. Otevírání selhalo totálně (viz fotografie). Lžička v jogurtu nedrží, obsah vody je značný. Nicméně kdesi úplně na konci je cítit, že předkem tohoto produktu přeci jen BYL jogurt. Umělá chuť odpovídá exteriéru.

JP: dětská chuť příjemně růžového kelímku i obsahu je sice při srovnání s lepšími typy směšná, ale sama o sobě neuráží a dá se v blahé nevědomosti snadno konzumovat.

Již na dosah TOP 10 se dostala originálně tvarovaná pochoutka „Dobrá Máma“ od Danone, prezentovaná jako základ dětské stravy. Konzistence ani struktura je pod očekávání, hmota nedrží na lžičce, navíc ovládnání nezaslouží také žádná slova chvály – vršek se po otevření a nekompletním odtržení samovolně zavírá. Snad jako příkladné varování...

JP: dobrá máma se chová spíš jako zlá macecha - její samo-záklopné víčko při dovření zlověstně prskne. I se zbytky jogurtu mířícími na oděv toho, kdo lžičku nezabodl včas. Jogurt je celkem jedlý, ale ne o moc lepší než předchozí vzorek.

Ještě o krůček blíž „nejlepší společnosti“ stojí další produkt Danone – zdravá „Activia“. Problém s otevíráním a zavíráním zůstává nevyřešen i u tohoto modelu, chuť je nicméně umělá, ale alespoň blízká realitě slibované vanilky. Hutnost je menší, vyvážení spektra hustoty leží spíše na světlé straně – jedná se spíše o tekutinu než o hmotu. Kelímek však stejně jako u předchozího produktu vykazuje originální tvar (byť je to patrně jediný jogurt na světě, jehož kelímky do sebe nejdou vrstvit), pevnost ojogurtnice je značná.

JP: nejznámější živá kultura, celebrita mezi bakteriemi, která vytváří v zaživacím traktu šipku směřující dolů. Jogurt má vanilkovou chuť i vůni, je celkem dobrý, ale takový nehmotný, průhledný, až iracionální. Kelímky Danone nelze stavět do komínků, nepasují do sebe - ne že bych z nich někdy chtěl stavět komínek...

Střední pole, tentokrát na desáté pozici, kompletně ovládá Danone. Tentokrát s produktem „Dobry táta smetanový“ v modifikaci „čokoláda“. Kelímek má slušný design, lehce však nepřehledný a agresivní. Zavírání je na rozdíl od předchozích velmi slušné, pevné, prostě seriózní. Materiál kelímku je však značně tenčí a měkčí. Samotný styl je velmi podobný předchozímu, ale zvolna se blíží celkovou vyvážeností, jemností i autenticitou pravému jogurtu. Škoda jen toho, že obarvený tuk nebyl vynechán, chuti by to prospělo. Nicméně zde se již dostáváme do kategorie high fidelity – slušné provedení a neurážející výsledek.

JP: dobrý táta je zjevně lepší rodič než máma – alespoň u Danone. Dokonce je svým způsobem i chutný, Taťka, který nenadchne, ale ani nikdy nezklame.

Velmi příjemný kalíšek z papíru (!) s typickým jemným, příjemným zvukem a tenčím, ale stále ještě důvěryhodně působícím uzávěrem má na devátém místě usazený broskvový Zott Jogobella. Extra velké kousky ovoce, slibované na obalu se uvnitř, v oné příjemně již pevné a jogurt již velmi věrně odrážející hmotě, skutečně nacházejí. Je tu však problém. A ne, není jim ona lehce zmatená před-předchozí věta, ta je v pořádku. Je to struktura onoho ovoce, poněkud povadlé ovocné krásy. Hmoty působí spíše jako levnější kompot, což je poněkud dehonestující pro zbytek velmi dobrého projevu tohoto jogurtu.

JP: Kousky ovoce chutnaly trochu uměle, ale jinak už lze vyslovit jistou umírněnou chválu. Mléčná hmota už má všechny atributy jogurtu, a pro mě je to vzorek ze skupiny pro "bezproblémové denní užívání". Odteď bych i věřil, že jsou jogurty zdravé:-)

Na osmičce je „sourozenec“ našeho referenčního modelu, jahodovou příchutí a malými kousičky ovoce okořeněný Choceňský smetanový jogurt. Pevná struktura, jistý projev na kyselinkách i slušná spojitost všech chutí, mírně umělý nádech ovocné chuti je tím jediným, co tomuto kousku brání atakovat vyšší pozice. Kelímek zvučí průměrně, odpovídá tak ale i spolu s designem cenové kategorii. Plnokrevné jogurtové high fidelity s již slušným výkonem za dané peníze.

JP: Žádný světoběžník, ale náš Pepík tady z Chocně. Dobrý, kvalitní, možná jen ty jahody by mohly být pečlivěji vytríděné. Ale jinak bez výhrad, až někde tento produkt uvidím, s chutí si dám lžičku.

Sedmý je nenápadný jogurt z produkce OLMA, „Bio jogurt třešeň – Via Natur“. Již zamíchaný kus (skutečný high end si uživatel přeci musí namíchat sám dle chuti), škoda. Barva je nicméně sytá a přitažlivá, konzistence příjemná, lžička již sama stojí na první pokus. Obal je nepřiliš atraktivní, nicméně neurážlivý. Chuť se blíží skutečné chuti jogurtu, kousky ovoce začínají být již opravdu slušným kompotem. Sedmé místo, lehký nadprůměr a rozhodně ukazatel cesty správným směrem.

JP: výrobce OLMA dodává samé dobré zboží. Jogurtová hmota má příjemnou chuť a ovoce v ní dotváří příjemnou symbiózu. Barva je sice lehce odvislá, ale jinak na tomto jogurtu vše funguje.

Šesté místo má „na triku“ opět OLMA se svým poněkud přeslazeně vypadajícím modelem „Cavalier“. Ještě sytější, přitom ale přirozenější je barva jogurtové hmoty, ostatní vlastnosti se dosti blíží bio variantě. Je ale o něco pevnější, potěší ty, kteří se rádi ve své svačině či snídani přehrabují či jí stříkají po ostatních. Kelímek je maličko levnější, trochu přesycený, stejně jako samotná chuť, nicméně na občasnou konzumaci je velmi atraktivní. Dobrý jogurt.

JP: Asertivně vypadající jogurt s krvavě červenou ovocnou složkou, oddělenou (než to zamícháte) od mléčné složky. Ovoce je chutné a poměrně sladké, celkově po zamíchání tvoří velmi dobrý výrobek. Balzám na duši po zážitcích z těch průšvihů umístěných v druhé desítce.

TOP 5 začíná zcela proti předpokladům pochoutka pro děti – Kostíci. Zvláštní body k dobru získává tento jogurt za separátní uložení čokoládových kuliček, aditiva tak není nutné přidávat, nechce-li uživatel. Ostatně, ani zde nejsou nic zvláštního, ač zvysoka překonávají úroveň aditiv u modelu müller MIX. Samotný jogurt je pak o něco sladší a atraktivnější variace na Activia od Danone. Tentokrát ale asi i díky přidaným sladidlům o něco hutnější a hlavně skutečně o poznání atraktivnější. Luxusní high fidelity z dobré společnosti – a pak že výrobce low endu nemůže umět i kvalitní produkty!

JP: Konečně výrobek pro děti, který zároveň těm bezbranným tvorečkům podléhajícím reklamě rozhodně neublíží! Překvapivě vyvážená chuť i konzistence, veselé kuličky mají něco z čokolády a

oplatků, obal láká svou veselou hravostí a tak děti prostě nemohou odolat. Ani já neodolal, a Kostík je pro mě pozitivním překvapením testu.

Čestné „tří a půl“ (oficiálně čtvrté) místo obsadil jogurt Florian od OLMY – smetanový jogurt s borůvkovou příchutí byl předmětem mnohých dohadů. Nicméně nakonec skončil o maličký kousek za třetím soutěžícím. Přesto je zde kelímek velmi pocitově hodnotný, otevírat jej je radost. Samotná hmota je nenásilně, jemně a přirozeně vonící i přirozeně zbarvená, po nabrání působí celistvým, plným a chutným dojmem. Samotná opravdová chuť má již hodně společného se skutečnými borůvkami, hmota radostně klouže po jazyku do hrdla a dále, celou cestu již těší, snad jen maličký závěr není ještě úplně ideální. Přesto již musí za svůj poměr ceny a výkonu dostat „Doporučujeme“.

JP: Toto je z těch "běžných" jogurtů můj jasný favorit. Kolegům jsem to opakoval tak dlouho, až jsem je zřejmě trochu odradil a oni pak dávali přednost Sanee od Zottu (ten byl ale taky mňam mňam). OLMA dala světu jemný, smetanový, ovocně vonící i lahodně chutnající produkt. Díky borůvkám možná sladší kandidát, ale celkově prostě šik.

Třetí místo nakonec těsným poměrem uhájil ovocný Sanée od Zott. Kelímek je velmi slušný, byť ne ještě high-endový, otevírání plynulé, dobře regulovatelné a design celého produktu velmi vkusný. „Doporučujeme“ si vysloužil pro svou opravdu reálné chuti ovoce odpovídající příchuti, hmota je tak akorát a příjemně hutná, vazká a chutná. Jen maličko, maličko větší podíl vody dělí tento Zott od totálního high-endu. Nicméně potenciální majitel si může být jist skutečnou hodnotou tohoto produktu, nešidící, upřímnou a vyváženou chutí, prostě jogurtem jak má být za ještě přijatelný peníz.

JP: velice dobrý a chutný jogurt, jemné a kvalitně působící mléčné složky. Tropické ovoce v tomto vzorku bylo možná na můj vkus kyselejší, ale stále velmi dobré. S Floriánem pro mě nerozhodně, i když každý výrobek je jiného pojetí. Nejlepší ze zahraničních jogurtů.

A je to tady – místo druhé, na dosah absolutnu a totálnu získává..... Choceňský smetanový jogurt MAX v bílém provedení. Ne nadarmo byl náhodně zvolen za úvodní referenci. Mnohou zkušenost musí již mít konzument v jazyku, ale poté skutečně docení jemnou, ale výraznou, čistou, až puristickou chuť tohoto jogurtu. Začátečníci v konzumaci jogurtů mohou mít drobný problém se skutečně intenzivní jogurtovitostí tohoto produktu, výraznou kyselinkou na konci, ale s každou další lžící přichází ke slovu dokonalá vyváženost, souhra jednotlivých tónů i intenzita chuťového prožitku. Prvotřídní jogurt sice nemá designové parametry špičkového kusu, je to však jeho jedinou slabinou. Je to konstrukce dle známého hesla „účel světí prostředky“, kdy je vše podřízeno obsahu, nikoliv formě. Navíc v nepřilíš vysoké ceně dostaneme minimálně dvakrát tolik jogurtu jako u konkurence, která se mnohdy cenově blíží. Špičkový produkt pro náročné jogurtáře, kteří potřebují skvělý obsah a jsou ochotni opustit kompromisy ve vzhledu.

JP: normálně bych si bílý jogurt nekoupil, ale tohle - tohle je prostě pecka! Bílý, akorát sladký i nakyslý, perfektní konzistence, spousta mléka a smetany. Vynikající. A ještě ke všemu ho bylo hodně:-)

První místo. Referenční high-end. PAN Jogurt. Hodnota... Luxus... Reálnější než realita... To je vítěz testu. To je AGRO-LA živý jihočeský Jogurt s meruňkami. Ne s příchutí, čtete dobře. S meruňkami. Opravdovými. Čerstvými. Velmi přítomnými. Navíc.... Je ve skle. Viděli jsme leccos, snědli jsme ledacos, ale hodnota sálající z malé, dokonale do ruky padnoucí skleničky se šroubovacím víkem z kovu (!), nemá ve světě jogurtů obdoby. Je perfektní – skutečně jogurtová vůně, tučná „zátká“, zvící na vrcholu jogurtové hmoty a skutečné, správně mazlavé ovoce na dně v luxusní vrstvě. To je On. Chuť plná, intenzivní a čistě přírodní, aniž by ztratila přehlednost a rozvrstvení, jazykem stále můžeme cítit tu kousek ovoce, tu skutečnou plochu spojitého jogurtu, tu texturu kombinovaného materiálu. Sladkost a kyselost v dokonalém vyvážení, vůně kyselinek je přítomná, ale neruší, vše je lehké, čisté a sebevědomě jdoucí přímo k jádru jogurtového zážitku. Tohle je high end. Tohle je reference. Tohle je cesta do budoucna. Tohle, tohle si prostě musíte koupit!!! Hi-Fi Voice REFERENCE!!! (a že tam ty tři vykřičníky patří).

JP: Jihočeský jogurt, snad lepší než jihočeský kapr. Skvělý. Rolls-Royce ve skle. Kvalitou, balením, chutí (i cenou) se vymyká ostatním vzorkům. Dává mi zapomenout na útrapy všedního dne..

Máme tu konec textu. Jednotlivé modely byly (snad) detailně probrány, přehled je (doufáme) dokonale a král jogurtů je znám. Pevně doufáme, že naše nasazení vlastního zdraví bude historií náležitě doceněno, neb ranní zážitek po ochutnávce osmnácti různých jogurtů byl více než nevalný. Nicméně, milý čtenáři, veletest, který na českém internetu nemá obdoby, je dokonán. Přejeme příjemnou dobrou chuť, přejeme jen dobré a veselé zážitky a přejeme dobrou, hodnotnou a kvalitní investici.

Zdravotní upozornění: Důrazně nedoporučujeme opakovat tento ochutnávací test. Hrozí akutní riziko zažívacích potíží horního i dolního charakteru, nemluvě o dlouhodobé nechuti ke konzumaci mléčných výrobků jakéhokoliv druhu a s tím spojené riziko následného řidnutí kostí a nedostatku vápníků.

Právní upozornění: Tento test vznikl jako ochutnávací test spotřebitelských výrobků a jako takový vyjadřuje nikoliv objektivní laboratorní nálezy, ale subjektivní názor účastníků.

Faktické upozornění: Tento test skutečně proběhl. Opravdu. Reálně. Závěry nejsou podplaceny. Je to prostě fakt, skutečnost a tvrdá realita. Howgh!

JP: doufám že čtenáři test i naší odvahu ocení, a že nebudou psát v diskusích, že bychom měli raději testovat potraviny než hi-fi...:-)

AUDIO STOPA KE STAŽENÍ - .mp3 soubor Red Book standardu (73 MB / 1 hod. 46 min. 23 sec.)

--- --- --- --- ---

VIZITKA PRODEJCE

Albert Vinohradská

http://www.albert.cz/nase-prodejny/supermarket_PRAHA-Vinohradska.html

+420 800 402 402

pro e-magazín Hi-Fi Voice / www.hifi-voice.com / napsal Daniel Březina, Jiří Petrák, David Nývlt